

רוחם, לטוס כל הזמן לקצוות תבל, כדי לנאום באסיפות של המגבית הבונדס. כשנאום באסיפה כזאת שר, או אלוף, או אציל ישראלי אחר, עולה ההכנסה פי שניים.

(בענין זה תעלומה. בחוקף תפקידו בכנסת, אני נאלץ לשמוע את נאומו של אותם השרים. אני הייתי מוכן להרים תרומה כדי לא לשמוע את נאומו של כמה מן השרים המעופפים האלה.)

אך נניח שזוהי טענה נכונה. הרי שרים צריכים לנוע ולנווד, במחזורי רה חדשה דהילוכם של היתורו הרי נודר, כדי להוציא כסף מכיסי הרי הודים. התנועה הציונית העולמית היא בתנועה מתמדת בעולם. הרי פרופגאנדה מובילה ריוש לשנור.

אם כן, יש לנו בעייה. כי אנחנו מסלמים עבור הנסיעה האלה פעמים. כמה מן השרים המעופפים ביותר מופקדים על המשרדים המבורקים ביותר. אנחנו משלמים לא רק עבור הטיסות, אלא גם עבור הברדק הנגרם בגלל ההערות המתמדת של השרים.

מהו הפתרון?
פשוט מאד. כראש כל משרד ממשלתי, צריכים לעמוד שני שרים.

אחד יישב בשקט על האבר המיועד לכך, ינהל את המשרד וידאג לייצול, לצימום ולחיסכון. השני יטוס לחו"ל, אחת לשבועיים, כדי לנאום באסיפות הרי מגבית.

במקום ממשלת צדלים אחת, כפי שישנה כיום, תהיינה שתי ממשלות צדלים.

זהו הפתרון תיקר, יש, כמוכן, גם פתרון זול.

אם השר של משרד פלוני יכולו להרשות לעצמו לשחות במרבית זמנו בחו"ל, משמע שהמשרד אינו חשוב. במקרה כזה, רצוי להפסיק את השר. זה יוכלו לחסוך כמה לירות טובות.

יתכן, שאו נגיע למסקנה שבמדינה קטנה כשלנו, המתאימה בגודלה לאחת מחמש השכונות של העיר ניו יורק, דרוש רק חמשה-עשר משרדי-ממשלה.

לא יהיה דרוש סגן שרהבטחון?
 (במשרד הבטחון אין סגן. גם במשרד החוץ אין. זהו טיב המישטר בישראל — ככל שהמשרד חשוב פחות, כן רבים בו סגני-השרים.)

השייך ג'בר הוא בייכפר. רוב הערכים במדינה, ובכללם הדרוזים, הם תקלים. מדוע לא יהיה פגן שרהחקלאות?

שמעון פרס לא המציא את ג'בר מועדי. מישהו כזה אוחז עליו, ואין לזקוף את הדבר על חשבונו.

לעומת זאת המצאת השר שמי עון פרס המצאה גדולה אחרת. לא לחינם זכה, בעבר, לכינוי שמעון פרסומת.

לפני כמה ימים נדהמו הקוראים למצוא בעיתוניהם עמודים על גבי עמודים של מיספרים. מסתבר כי משרד-התקשורת החליט לפרסם בעיתונים את כל מיספרי הטלפון שהשתנו בירושלים.

מי שניסה להשתמש במידע זה ולחייג לבעלי המיספרים, גילה כי רבים מן המיספרים הם משוברים. פשוט לא טרחו לקרוא המה ולדאוג לדיוק.

מדוע? מפני שאיש במשרד התקשורת או בעיתונות, לא האי מין לרנע, כי משרת הפירסום היא, באמת, למסור מידע.

לשם כך הרי יש מדריך הטלפון, ובי מקרה הצורך אפשר להדפיס לו מוסף ולשלחו למנויים הציבה.

אם כן, לשם מה באו המודעות בעיתור נים, שעלו למשל-המיסים רבבות לירות? היה זה נמיון פשוט וגם לשחד את העיתונות.

כאשר שר אינו מצליח, יש בידיו שתי אפשרויות לסתום את פי הביקורת. האחת היא לחסל את הכשולן ולהסנו להצלחה. השניה היא לנסות ולשחד את המבקרים. למשל: כאשר שרהחבורה וסגנו, שניהם רודפי-פרסומת מובהקים, לוחמים

שוחד בספר הטלפונים

או סגן שרהסעד? או — סביר מכל — סגן שרהדתות?
 ואם יהיה מועמד דרוזי אחר, מדוע לא סגן שרהחניוך (יש שם כבר סגנים למכ-ביר, אשכנזי וספרדי, חילוני ודתי.)

אבד כל זה סביר מדי. נדמה כאילו החליטה הממשלה להגיע, אחת ודומה, לאבספורד המוחלט. סגן שר התקשורת.

המחשבה: האם כדאי לנסוך את הדי הנותנת מודעות יקרות כאלה? האם כדאי, עלידי מאמרי-ביקורת אחר, לשחוט את התרנגולת המטילה את ביציה-זהב?
 המודעות אינן נמסרות לפי שיקולים של תפוצה, או לפי כוג הקוראים של כל עיתון. הן נמסרות לפי שיקול סודר של שיהוד הענשה. השר מאמין שאפשר לשחד את העיתון — העיתון מקבל, הרי עיתון הרגיו את השר — אינו מקבל, זוהי שיטה כללית, ורישמית.

מפקח עדיה משרד ראשיהממשלה, שכל המודעות הממשלתיות חייבות לעבור דרכו.

שר פלוני מפרסם במודעות-ענק סחורה שכלל אינה מצוייה בשוק.

שר אלמוני (שאינו רוצה להישאר אל-מוני) מוסר לעיתון, אשר מרבית קוראיו הם זקנים, מודעות-ענק שנועדו למשוך את הנוער למקצוע מסויים. חברו מוסר לעיתון-נוער מודעות על הזכות לקיצבת זיקנה.

אני עוד ממתין למודעות-ענק שי תודיע לאנאלפבתים מה העשות כדי ללמוד לקרוא.

החשבון למשל-המיסים הוא עצום. נוסף עליו, כמוכן, חשבון הפירסומים הממשלתיים הישירים.

אי חשר, אי המישרר שיוותר על התענוג להוציא כתביעת מפוי אר משדו, מעותר בתצלומי השר ופמלייתו, מודפס על ניירייבוא משוכח?

שמעון פרס בשאל תחתית

אם ישראל היא אלופת הנסיעות, השר שמעון פרס הוא אלוף הנוסעים. נדמה לי שכבר טס השנה שבע פעמים, עולים עליו רק חברו לרפ"י, השר אלמוני, ושרה פנים, שהוא יותר בחוף מאשר בפנים.

שמעון פרס מרקיע שחקים, וי הוא מגיע לשאול תחתית.

פשוטו כמשמעו.

אכרים אחרים, ובדי ספק יותר מעניינים.

אפשר היה לחייך אילו טסו שר החקלאות והפיאדלים של משרדו למסכיקו, כדי לטעום את טעם הבגנות של אקאפולקו. או אילו הפליג שרהשיכון והשיכונים שלו להודו, כדי לבחון את שיטות-הבנייה של הסאג'מאהאל.

אבל השר פרס עבר מזמן את שרב החיובים הפלחניים.

רוצים לבנות, אייפעס, רכבת-תחתית בתל-אביב. לא יודעים מהי, לא יודעים מניין יבוא הכסף, לא יודעים אם כדאי. אבל השר פרס, בהתפוצות של ראיית הנולד, לקח את כל צמרת משרדו, וטס עימו לפאריס, כדי לבדוק שם את המטרון. הוא לקח עימו אפילו את מנהל רשות הנמלים, כדי לבדוק אם אוניית-משא יכולה לעגון בתחנת המטרון שלייד שעה-הנצחון.

יש חוצפה המגיעה למימרים כי אדה, שיש בה כדי לעורר התפי ענות, ואפילו הערצה. דומני שני פיעה זו של השר פרס וארבעת מזלווי, יבזזה לזכות התחילה זו.

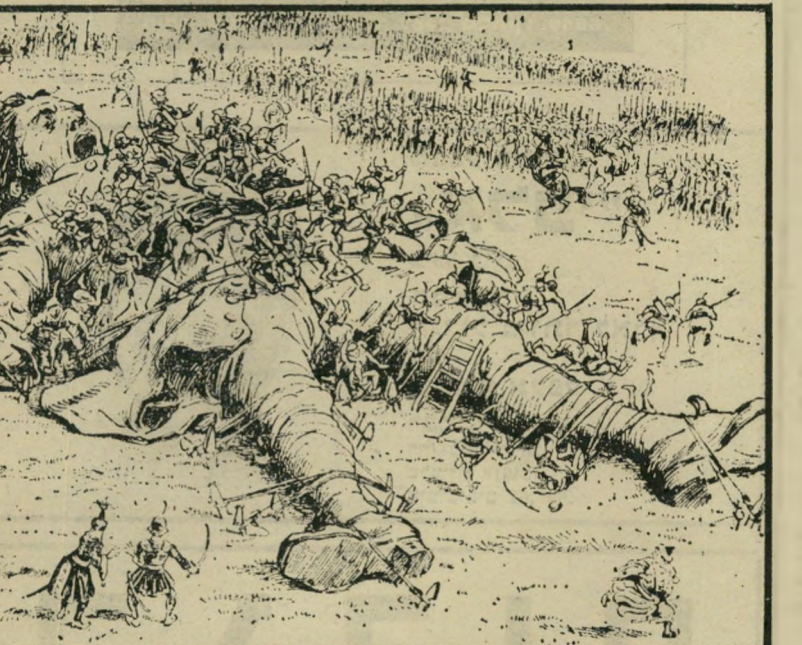
מבחינה ציבורית, נוגעת התחתית התל אביבית לראשיה-הערים של גוש דן, יותר מאשר לשרהחבורה. אבל זה רק דרך אגב.

אין לו מזל, לשר פרס. אך נגע בתעושה, והחלה סידרה של תאונות וכימטה-תאונות באוויר. הכריז מלחמה על תאונות-הדרכרים, ברעש רב, ומייד התחילה עקמת התאונות לקסוק כתיש שיכור. נגע בתחבורה, התחיל גל שביתות של מוכסים, מנהלי עבודה, וכל מי שיש לו יד ורגל בנמלי הים והאוויר. הגיע לדואר, זמרוב סנקציות אפשר להקים אנדרטה של שקי-דואר מל-אים.

וכל זה למרות שהשר פרס מקיים שלוש לשכות (שתיים בירושלים ואחת בתל-אביב), ובהן 12 עובדים (עוזר אישי, שני ראשי-לשכות, נהג, כותב-נאומים ושבע מוזכרות) במחיר כולל למשל-המיסים של 250,000 ל"י השנה. את הלישכה בירושלים ריהס רק עכשיו ב-150,000 לירות, ובכלל זה שני מכשירי טליוויזיה ללשכות, כדי שיוכל לראות ולשמוע את עצמו, בהופעור תיו התכופות על המסך, בעניינים שלעולם אינם נוגעים למישרדיו.

אפשר היה לחשוב ששר כזה יישאר בבית, ישתוק ויעבוד. וארי די, בעור שנת-ייבשלוש, ימסור מקורה קצרה ויכשה, בקוד נמוך, על תוצאות שקידתו.

אך לא ישתוק איש כמוהו. ובדואי לא יישאר בבית.

גוליבר בארץ המיסים

ולמה לא, כאשר משרד-הביטחון, הבלוע שליט מן התוצר הלאומי, בשם הגנת המדינה בפני האוייב הזומם לכלותנו, העביר זה עתה את שבעון-הפירסומת הפרטי של שרהביטחון לדפוס היקר ב יותר, על גבי הנייר היקר ביותר, כשהת פוצה בקיוסקים מגיעה לכמה מאות? וכאשר כל חיל מפרסם אלבוט-פאר, במחיר רבבות לירות, לשם חלוקתו כשי לעוזר שרהסעד של וולטה העילית?

לכל הביזבוזים האלה יש, כמוי כן, גם מטרה מישנית. מישהם צריכים לערוך את כתיביהעת והי אלבומים. וזה מאפשר חלוקת סכו מייעתק כון עתונאים מסויימים, ההופכים בדרך זו לנושאייהכלים העיתונאיים שז שרים ופקידים מסויימים.

בתאונות-הדרכים בנאומי-סרק ובמיבצעי ראות (כובעים לקטנוענים, בתי-דין לשי פוט-ישה) במקום לספל בריצינות ובשקט בגורמים היסודיים — אין הם יכולים להצליח. אבל הם יכולים לשכך את זעם העתונות — או לשחות לנסות זאת — על-ידי מכול של מודעות על ענייני בטיחות. כולם בכסף טוב, וכולם על חשבון משלם-המיסים, שהסכנה לחיינו לא פחתה. וזהו בריוק מה שצשנו.

שוב: במרשת מודעות-המיספרים בעיתונות הביא שמעון פרס רק לשיא חדש שיטה הנהוגה זה מכבר.

יאמר הדבר בכירור: רוב המוי דעות הממשלתיות בעיתונות הן מכשיריישוחד.

הן נועדו לזרם את השר ואת הבוסים של משרדו, ולהעלות בכל מערכת את

מינוי אלקטרוני בכפר ירקה

אולי מצפה השר שמעון פרס לכך שמישהו בפני אחר יסדיר, במקומו, את ענייני הדואר.

למשל: סגן שרהתקשורת החדש, הרי שייך ג'בר מועדי מכפר ירקה.

יש בדיחות הגורמות לדמעות. יש שערוריות הגורמות לצחוק. מינוי זה שייך לפוג השני.

סגן-שר עולה כסף, הרבה כסף, לישכה. מוזכירה. מכונית-שרר. נהג. השכונות-הוצאות בלתי-מוזבל. שבביל מה ממנים סגן-שר? כדי שייטול מעל שכם השר חלק נכבד מעומס העבודה. או כדי שייצג את השר בכנסת. וישחרר אותו מן הצורך לנאום שם כל שני ורביעי. מה יעשה השייך ג'בר?

כנסת הוא מופיע פעם ברבע שנה, ונואם פעם בשנה. מסופקני אם שמעתי ששה נאומים שלו בשש שנות ישיבתנו יחד (בתיאורית) במישכן הרם. השייך נואם בערבית. תוך קריאת כל מילה מן הכתב, חוך קושי ניכר.

מבחינה מעשית, קשה לדעת מה יעשה השייך מכפרי-ירקה מישרד הטכנולוגי ביותר של המדינה. מישרד של מושבים אלקטרוניים, לוייני-חלל, מערכות-טלפון

מסובכות, תחנות-שידור מתוחכמות. מישרד-התקשורת זועק למומחים. יש בו מחסור נורא במהנדסים. טיב השרות שוקע, והגיע לרמה של מדינה טעונת-סיפוח. להכניס את השייך לתפוכות זו — הרי זה חמא על גבי פשע. זול יותר להכניס פיל למחפן של כליי חרסינה.

וכן מאליו שלא יתנו לשייך הנכבד להסתפק בשאר ההנאות של תפקידו היקר.

השאלה היא: מה חשבה לעצי מה ישראל-שידמעדה, ודאיה שיש חוסר רגישות לדעתיהקהה היא הגיעה, כשהחליטה על מינוי זה?

טוב שממנים ערבים לתפקידים בכירים במדינה. דרשתי זאת מזמן. מוצדק בתחלט שבין הערכים האלה יהיה גם ערכי מבני העדה הדרוזית.

אבל מדוע איש זה, וכתפקיד זה?

הדרוזים בולטים בין הערכים בכך שהם משרתים בכחות-הבטחון. אם כן, מדוע